

“జాగృతే”

* రచన: శ్రీ ఎస్. కృష్ణ *

క్రిరణ్ కళ్ళు నిర్లిప్తంగా వున్నాయి. ఆ కళ్ళు కూన్యం లోకి కన్పించని వెలుగు కోసం చూస్తున్నాయి. మాసిన గెడ్డం, ఎఱ్ఱగా మండుతున్న అగ్నిగోళాల్లా కళ్ళు అతని గుండెల్లోని కపినంతా చూపిస్తున్నాయి. ఎందుకిలా జరిగింది? ఎందుకిలా జరిగింది? ఇందులో తన తప్పేమిటి? ఎన్ని సార్లు తన ప్రశ్న వేసుకోవడం? కోవంతో కూడిన వికటమైన నవ్వు జైలుగోడలమధ్య ప్రతిధ్వనించింది.

‘ఇదేమిట్రా - ఇలా ఎందుకు నవ్వుతావు? చచ్చేటప్పుడన్నా హాపీగా, జాలీగా స్వర్గంలోకే వెడుతున్నట్టు చావాలిరా! అప్కోర్స్ ఆశయాల కోసం కొంతమంది ప్రాణాలు వదిలేస్తే నాలాంటి వారు సంతోషం కోసం ప్రాణాలిస్తారా? ఎందుకలా బాధగా నవ్వుతావు? సజీవంగా నవ్వురా; నవ్వుతూ చచ్చి పో!’

చివ్వున తలెత్తి చూశాడు కిరణ్. కిరణ్ కళ్ళలో నీళ్ళు - మసక వెలుతుర్లో మసకగా ప్రతి ఫలిస్తున్నాయి. ‘రఘూ!’ కఠినంగా ఉందా పిలుపు. ‘నీకు సరే బంధువులు బంధాలు ఏవి లేవురా? కాని నన్ను ఎమ్. ఎస్. సి. చదివించి నా మీదే ఆశలు పెట్టుకొన్న నా వాళ్ళను గూర్చి ఆలోచించవేరా? అసలు నేనేం నేరం చేశాను? తప్పంటూ నేను చేస్తే నా అంతట నేనే పోలీసుల దగ్గరకెళ్లేవాడినిరా? కాని, అన్యాయంగా నేను చెయ్యని నేరానికి నా చేతులకు సంతెళ్ళు వేశారు. న్యాయం గొంతు నులిమి నా మెడకు ఉరితాడు రేపు దిగించ బోతున్నారు. నా కోసం గవర్నరు చుట్టూ, రాష్ట్రపతి చుట్టూ తిరుగుతూ నా ఉరి రద్దు కోసం నానా తిప్పలు పడుతున్న నాన్నను చూస్తే ఈ జైలుగోడలను బ్రద్దలు కొట్టుకొని వెళ్ళాలనిపిస్తుంది.’ తన తండ్రి పడుతున్న బాసను చూడలేని ఆవేదన ఆ గొంతులో సుడులు తిరుగుకో రది.

‘కిరణ్! నాక్కూడా ఉరిశిక్ష పడింది కదా - మరి నేను నీలాగ ఏడవడం లేదు. పిరికివాడా! నవ్వుతూ చావాలిరా!

దట్ ఈజ్ మై ప్రిన్సిపిల్. ‘జీవితం ఏమిటి? వెలుతురు చీకటి.’ వేదాంతపు దోరణిలో పాట నెత్తుకొన్నాడు మనోహర్ ఉరప్ రఘు.

‘నోర్మ్యు... ఇక్కడ కూడా నీకూ నాకూ పోటీనా? ఖాసీ కేసులతో, భయంకరమైన రేప్ కేసులతో సంబంధం ఉన్న నిన్ను ఉరి తీస్తే చాలదురా! పూర్వంలో రాళ్ళతో కొట్టి భయంకరంగా కొట్టి చంపేవారే. అలా చంపినా పాపం లేదు.’

‘దట్నూర్ - అంగీకరిస్తున్నారా కిరణ్! కాని (అదో మాదిరి నవ్వు ఆ పెదాల మీద) నువ్వు ఏం నేరం చెయ్యలేదే; ఏ రేప్ కేసులోనూ నీకు భాగం లేదే; ఏ ఖాసీ కేసుకూ నీకూ సంబంధం లేదే; మరేందుకొచ్చావు నువ్వు జైలుకు? నువ్వే నేరం చెయ్యలేదు. కాని, నేను ఎన్నో చేశాను. నాకు పడింది ఉరిశిక్ష? నీకు పడింది అదే; ఎన్నో నీతి నియమాలు, నిజాయతిపరమైన ఆదర్శాలు ఉన్న నువ్వు ఒక్క ఖాసీకోరుతో సమాన మయ్యావురా?’

‘అదే నా బాధ! కాని, పూర్వంలో లా రాళ్ళతో కొట్టి చంపే ఆలవాటే ప్రస్తుతం ఉంది అనుకో! అప్పుడేమవుతుంది? నిన్ను కూడా అలాగే చంపుతారు. నీకయినా నాకయినా యీ క్షణాలే జీవితంలో చివరివి. నేను చస్తున్నాను అని పెద్దగా నాకు బాధగా లేదు. కాని అమాయకుడివి నువ్వు. ఉరికంటం ఎక్కుతున్నావు. దోన్ట్ ఆప్ సెట్ మిగిలిన యీ క్షణాలను అపురూపంగా భావించి కులాసాగా గడిపెయ్యాలి. కమాన్!’ కిరణ్ చెయ్యి పట్టుకున్నాడు మనోహర్.

షేరుకు తగిన రూపం మనోహర్ వి. చిలిపిగా-అల్లరిగా తిరిగి మనోహర్ కిరణ్ రూమ్మెటు. దీక్షగా చదివే పైకి రావాలనే కిరణ్ కు జీవితాన్ని ఏ లక్ష్యం లేకుండా అల్లరిగా గడిపెయ్యాలనే మనోహర్ కు పోలికే లేదు. మొదట్లో

USE ALWAYS.....

Ramu®

4964-80

VESTS

FINE

Noble®
VESTS

Mfrs

Phone : 22012

Ramu Hosieries : : Lakshminagar-TIRUPUR-638 602.

మనోహర్ లో చిలిపితనం మాత్రమే చూడగల్గారు. కాని, పోను-పోనూ మనోహర్ లోని దానవత్వం ఒక్కొక్క రూపాన బయటకు రాపొంది. ఓ రోజు—

‘ఒరేయ్ : నువ్వు యీ రోజు ఏం చేశావో నీకు తెలిపే చేశావా?’

‘చచ్చు ప్రశ్న....ఎవరయినా కళ్ళు మూసుకుని తమకు తెలియకుండా ఏమైనా చేస్తారా? ఈ ప్రశ్న నేనడగాలి నిన్ను.’

‘కాని, యీ సమాధానం నేను చెబుతానని నువ్వు ఊహించి ఉండవురా! నువ్వు ఆ ఆమ్మాయి చెయ్యి పట్టుకొని.... ఆ పిల్ల చెప్పి పట్టుకోవడం - నాకేం తెలియ దండీ అంటూ జనాన్ని బుకాయెస్తావా? ఎందుకొచ్చిన పాడు పనులూ యివి!’

‘అనుభవించడం చేతకాని డైలాగులు అరిగిపోయిన గ్రామపోను రికార్డులా వాగకు, బ్రదర్!’

‘శ్రీకృష్ణ పరమాత్మవు మాత్రం కావాలనుకోకు నువ్వు. ఈ కాలాన్ని బట్టి మన సమాజానికి రఘురాముడు కావాలిరా! నిన్ను ‘రఘు’ అని పిలుస్తాను. గతః-గతః ప్లీజ్ ఇంకెప్పుడూ గొడవలు తెచ్చుకోకు.’

పెద్దగా నవ్వుతున్న మనోహర్ వైపు విచిత్రంగా చూశాడు కిరణ్.

‘ఒరేయ్, కిరణ్ : సినిమా అంతా చూసి ‘సినిమాలో హీరో ఎవరు?’ అని అడిగాడట నీ లాంటివాడు. నువ్వు నన్ను ‘రఘు’ అని పిల్చినా నా పెడబుద్ధులు పోతాయా? చేప్పు.... ఒక రకంగా ఇది నా తప్పు కాదురా! నన్ను కని నా మీద కనీస జాలి కూడా లేకుండా రోడ్డుమీద వదిలేసి

వెళ్ళిన మా అమ్మదిరా! సంఘావికి భయపడో, సాంప్ర దాయాల సంకెళ్ళు బద్దలు కొట్టలేదో నాకు తెలియదు. కాని, నన్ను అనాధగా వదిలేసి వెళ్ళిపోయింది. నా పేరు మనోహర్. నేను పెట్టుకొన్న పేరు అది. కాని, ఆపాక యత’ అనే మాట కరం నాకు తెలియదు. దొరికినప్పుడు తిన్నాను. లేనప్పుడు పస్తున్నాను. నా పదిహేనవ యేట నైతికంగా నా పతనం ప్రారంభమయిందిరా! విషరీతమైన ఆకలి దహిస్తుంటే అప్పటిదాకా తిండిపెట్టిన పాలికాపు అకారణంగా నేను దొంగనని తిట్టి ఇంట్లోంచి బయటకు పంపేస్తే ఆకలితో మందే కడుపు కింత తిండి కోసం దొంగతనం చేశాను. పట్టు బద్దాను! ‘దొంగ’ అన్న ముత్ర తగిలించుకొన్నాను. కాని, నేను ‘దొంగ’ అనే ముందు నన్ను వదిలేసి తన దారి తాను చూచుకొన్న మా అమ్మది తప్పు కాదా? ఆ దెబ్బలు - అంటే అంత చిన్న వయస్సులో నేను దొంగగా తిన్న దెబ్బలు సమాజం పైనా కపిని పెంచాయి.

* * *

‘మనోహర్ : కష్టపడి వైకి రావడం నేర్చుకో. ఇతరు లకు నష్టం కలిగించని పని ఏం చేసినా మన ఆనందం కోసం తప్పు కాదు. కాని, ఉష నిప్పు. కష్టపడి చదివే అమ్మాయి ఆ పిల్లతో తగువు అంటే మందే పొయ్యిలో తల వెట్టడమే. నువ్వు అనాధనన్నావు మరి.... నీకు హాస్టల్ ఫీజు ఎవరు కడుతున్నారా?’

‘అడిగావా భేతాళ ప్రశ్న! ఓ రాజకీయ నాయకుడు.... పేరు ఏమిటి? అని అడక్కు. అది భేతాళ రహస్యం! ఎందు కిస్తున్నాడంటావు? ఆయన దగ్గర పర్మినెంట్

గూండాని నేను. అండర్ స్టాండ్ : చెయ్యమన్న వని ప్రశ్నలెయ్యకుండా చెయ్యడమే నా ప్రత్యేకత. ఆయన నా ముఖాన కొట్టేది అప్టరార్ రెండు వందల ధూపాయలు. కాని, నేను ఆయనకు రెండు లక్షల పనులు చేసిపెడతాను. పసితనంలో అందరి హృదయాలు కుసుమాలు. కొన్ని పూలకు సరియైన రక్షణ దొరుకుతుంది. మరి కొన్నింటికి దొరకదు. అటువంటి సమయంలో ఆ పూలకు వట్టిన తెగులు చెట్టును మొత్తం ధ్వంసం చేస్తాయి. ప్రేమ కావాలిరా నాకు. నన్ను దగ్గరికి తీసుకొనే మాతృ హృదయం కావాలిరా : మనోహర్ హృదయం కరువు ప్రాంతంలో నీరు లేక, బీటలు పడిన ఆంధ్ర ప్రాంతపు పొలాల్లా, వర్షం కోసం ఆస్పాయతాను రాగాల సుధావృష్టి కోసం తపిస్తోంది.

ఒరేయ్ కిరణ్, పరీక్ష రిజల్టు దచ్చాయిట, నిద్రలెయ్యి.

ఈజ్ ఇట్ గబగబాలేచి ముఖం కడుక్కుని పేపరు కోసం పరిగెత్తా రిద్దరు,

కిరణ్ పస్ట్ క్లాస్. కిరణ్ ఆర్డనరీగా నువ్వు పాసయినాకు క్లాసు వచ్చుంటే ఎలా ఉండేదిరా! నువ్వు దార్లో పడ్డావని సంతోషించేవాన్నిరా, మరి నీ నెంబరేమీ?

ఉందిలేరా, చూడు థర్డ్ క్లాస్ లో.

వీమిట్రా, ఇది థర్డ్ క్లాస్ లోనా నీ నెంబరుండేది. నువ్వు కొద్దిగా కష్టపడినా పస్ట్ క్లాస్ వచ్చేదిరా.

అంతావిని ఆఖరకు ఇదేమిటనడం, తమకు మామూలే. అస లింతకు నేను పాసవుననుకోలేదు, అసలు పాస్ అయినందుకు సంతోషించు. ఇంక ఏం చెయ్యదల్చుకున్నావు.

ఎమ్. ఎస్. సి. లో చేరుతాను.

నేను వీతోనే బ్రదర్.

అదేలా సాధ్యం, నీటు దొరక్కపోవచ్చురా.

తిరిగి మళ్ళా అదేతీరు. చూడు, నేను ఓ రాజకీయ నాయకుడి పర్మినెంటు గూండా అనే విషయం తమకు ఎన్ని సార్లు మనవి చెయ్యాలండి. వెక్కిరిస్తున్న పోజులో మనోహర్. నిజంగా మనోహరంగా నన్నాడు.

చూడు బ్రదర్, నీకు ఉద్యోగం కావాలంటే ఓ ముక్క నాతో చెప్పేయ్. అప్పాయింటుమెంబు ఆర్డర్ నీ జేబులో ఉండేలా చూస్తాను,

అంటే రెకమండేషన్ చేయించగల పలుకుబడి నీకుం దన్నమాట. కాని ప్రజాద్రోహులై ప్రజలసొత్తులో, ప్రజల కళ్ళలో దుమ్ముకొట్టే ఈ రాజకీయ నాయకుల పాద పూజచేసి ఉద్యోగం సంపాదించే డబ్బుతో, నా పొట్ట పోసుకోవడం నాకిష్టం లేదు. మనం వన్నులెందుకు కడ్డున్నాం. ప్రజాసంక్షేమానికి, దేశాభివృద్ధికి, అనాధగా నీపై ఆభిమానం ఉంది నాకు. ఒక స్నేహితునిగా గౌరవం ఉంది. కాని నువ్వు చెలాయిస్తున్న గూండా అదొక్కటి అంటే మాత్రం నాకసహ్యం. నీ సహాయానికి ధన్యవాదాలు. కానీ నాకే రెకమండేషన్ వద్దు, ప్రజాధనాన్ని దుర్వినియోగం చేసేవారి క్రింద బానిసను కాలేను నేను.

అవన్నీ సరే, పద ముందు హోటల్ కి.

ఎందుకు అని ప్రశ్నించబోయిన కిరణ్, మనోహర్ ముఖంచూసి ప్రశ్నకు అవకాశమివ్వకుండా ఉన్న గంభీరమైన మనోహర్ ముఖన్నే చూస్తూ, అతన్ని అనుసరించాడు.

BHARATH TEXTILES

MANUFACTURERS OF :

ART SILK CARPETS, COTTON CARPETS & FAST COLOUR BEDSHEETS,

63, Palani Andavar Koil Street, P. B. No. 19.

BHAVANI - 638 301.

మా ఫ్యాక్టరీలో తయారైన జంకాలాలు మరియు బెడ్ షీట్లు చాలా ప్రసిద్ధమైనది.

వాడిన ప్రతివారూ పదే పదే ఆర్డర్లు చేస్తున్నారు.

మా ప్రతినిధిగా వుండేవాళ్ళు మంచి లాభము పొందుతున్నారు.

ఏజెంట్లు లేని ఊళ్ళలో ఏజెంట్లు కావాలను.

(ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలు ఇంగ్లీషులోనే)

ఎల్లప్పుడూ - మాచే తయారు చేయబడిన

- ♦ పావ్ లిన్
- ♦ విజయ్
- ♦ సిల్వర్
- ♦ అనిస్
- ♦ బాబి
- ♦ రోలెక్స్

బనియన్లనే వాడండి. అవి బనియన్లకెల్లా అత్యుత్తమమైనది.

Phone: 22016

MEXICO KNITTING MILLS
43-A, Cauvery St—TIRUPUR - 638602

ఓ పెద్ద పొట్లం పట్టుకొని పద రూమ్కు, ఎక్కువైకిర్. అడక్కు ఎందుకు అని అంటూ సైకిల్ వెనక ఎక్కి కూర్చున్నాడు మనోహర్.

రూమ్లో కొచ్చారిద్దరూ, కిరణ్ కూర్చో. నేనో మాట దుగుతాను. కాదనకుండా చేస్తావా?

వాడికళ్ళలో నీలినీడలు, భయంకరానుభవాలు తెరలు. స్వాతివానకోసం ఎదురుచూసే ముత్యపుచిప్పలా స్వీట్ కోసం ఎదురుచూస్తున్న పసివానిమొహంలా ఉంది మనోహర్ ముఖం కిరణ్ కు,

అడగరా :

నాకు త్రుంచి ఈ చపాతీలు పెట్టరా, కిరణ్.

ఏమిటి, విచిత్రమైన ప్రవర్తన. కాదనకుండా అందిస్తూనే కిరణ్ ఆలోచిస్తున్నాడు,

కిరణ్ నేను ఎప్పుడు ఓ ఫజిల్లా కన్పిస్తుంటాను. కాని దాదాపు ఏదేళ్ళక్రితం నన్ను దొంగగా గుర్తించిన మహానుభావులగుంపు నన్ను చచ్చేలాకొటితే ఎనిమిదేళ్ళ పసిపాపగా వజ్జిగన్నం కలుపుకొచ్చి వళ్ళంతా దెబ్బలతో వడికిన్న నాకు అన్నం ఆప్యాయంగా కలిపి పెట్టిందిరా. ఆ రోజు నేను తిన్న దెబ్బలకన్నా ఆ పసిబిడ్డ మనస్సులోవి అన్న దానం నన్ను మానసికంగా మరింత చిత్రవధ చేసిందిరా? నాకంటూ మా అమ్మ వుంటే ఇలాగే కలిపి నెట్టేదికదా అనిపించింది. ఆపాప ఎవరో నాకు తెలియదు. కాని మొదటి సారి నా చెల్లెలను ఆ అమ్మాయిలో చూసాను. తిరిగి ఈ రోజు నీచేత తింటున్నాను. ఏ రోజైనా బిడ్డలు వరిక్ష హాసయతే అమ్మ సంతోషిస్తుంది, సంతోషంతో వాళ్ళచేత తీవ్రవంటకాలను తినిపిస్తుంది. ఇప్పుడు నువ్వు ఇంటికెక్కే మీఅమ్మ ఎంతో ఆనందంతో నీకు భోజనం పెడుతుంది, 'ఏదిరా, ఆ జీవితం ఎక్కడుంది? నా కెప్పుడొస్తుందా ఆనందం' కిరణ్ భుజాలను ఊపిస్తున్నాడు మనోహర్,

రఘూ : నేను నీకు ముందే చెప్పానుగా. నీ మార్గం మార్చుకో జీవితంలో, ఎప్పటికైనా నువ్వు, నువ్వు కావాలనుకునే ఆస్పాయతను పొందుతావు,

దట్టూర్, ప్రయత్నం చేస్తాను. నీ రూమ్లోఉంటే నేను మారవచ్చు. ఒక్క ఉష నిషయంలో మినహా; మిగతా అన్నీ చెడు అలవాట్లు మానడానికి ప్రయత్నం చేస్తాను. సరే, నీయిష్టం.

ఒక్కోసారి విన్నుచూస్తే ఈకిరాతకుడు ఎలా పుట్టాడా, అనుకుంటూన్నా నేను. కాని మరోసారిచూస్తే ఇంత సుకుమార హృదయం కలిగిన నువ్వు ఇంతటి రాక్షసకృత్యాలు ఎలా చేస్తాడా! ఆర్థంగాక తల పట్టుకుంటున్నాను.

ఈ సమాజంలో పరిస్థితుల ప్రభావానికి లొంగిపోయి గమ్యం తెలియనిసమయంలో అతుకుల బొతుకుల గతుకుల జీవనంతో సగటు జీవితాన్ని సమాజానికి హాని కల్గించడంతోనే గడుపుతున్న సగటుజీవి మనోహర్.

హాయి, ఉషా! ఎలా ఉన్నావు, బావున్నావా :

ఏం మనోహర్! బి. ఎస్. సి. పైనల్లో నాచేత్త నువ్వు తినబోయిన చెప్పదెబ్బ గుర్తుందా :

ఉంది భామా! చాలా బాగా! అలాగే కోపంతో కందిపోయి చడా మడా నన్ను తిడుతున్నప్పుడు. ఎట్టగా కందిపోయిన నీ చిలకముక్కుకూడా గుర్తుంది.

బి. ఎస్. సి. పైనల్లో నువ్వు నన్ను కొట్టాలనుకొన్నావు. ఎమ్. ఎస్. సి. పైనల్లో నేను విన్ను నా స్వంతం చేసుకోవాలనుకొన్నాను. ఏమంటావు నువ్వు; ఆరచి గోల పెట్టినా వినను. ఇక్కడెవ్వరూ లేడు. అయినా ఒంటరిగా ఇంతసాయంత్రం యూనివర్సిటీదాటి ఈ ప్రయాణం నాకోసం కాకపోతే ఎందుకు పెట్టుకున్నావు చెప్పు.

యూ షటప్ బ్లడ్ ఫూల్ స్కాండ్రల్.

Phone : 2 2 4 6 5

మా తయారీపులు:—

- * డాక్టర్, * ఏర్ కూల్,
- * గోల్డ్ వీన్, * లైఫ్,
- * టిప్ టాప్, * ఐలెట్.

Regd. No. 306 682

TURKEY KNITTERS,

Lagshminagar Tirupur - 638.602.

ఈమాట నిజమేనా!

ఏ మాట.

యూ బాస్టర్, ఏం తెలియదు నీకు ఉష విషయం. నువ్వు కష్టపడి చదువుతూంటే దారిలోకి వస్తావని అనుకున్నానే కాని ఇంత నికృష్టస్థితికి దిగజారతావనుకోభేదు, ఎప్పుడో మీ అమ్మ ఎదోచేసినిన్ను కనిపారేసి వెళ్ళిపోయిందని కనపడ అడపిల్ల నల్లా దేయంగా పెట్టుకుంటావా? నీకు ఆస్యాయంగా మజ్జిగన్నం కలిపి పెట్టిందన్నావే ఆ ఆమ్మాయే ఉష అయితే ఏం చేస్తావు.

స్టాపిట్? ఉషను నేను ప్రేమించాను. కాని నాలాంటి గూండాను ఆపిల్ల వెళ్ళి చేసుకుంటుందా? చదువులో, అందులో అన్నంటిలో మిన్న ఉష నాకంటే. అందుకే ఆమెను వెళ్ళికి ఒప్పించడానికి ప్రయత్నిస్తున్నాను.

మీరు నన్ను వెళ్ళి చేసుకోవడానికి సిద్ధంగాఉన్నా మిమ్మల్ని ఆ వెళ్ళి చేసుకొనడానికి నేను సిద్ధంగాలేను మనోహర్. వెళ్ళి అనేది జీవితంలో ఒకభాగంమాత్రమే, కాని జీవితమంతా అదొక్కటే కాదు. శారీరకంగా నేను బలహీనంగా ఉండి ఒక్కసారి మీ ముందు పడినంతమాత్రాన అన్నంతలో నేను ఓడిపోవాలని లేదు. నేను చెప్పిన మనోహర్ ఇతడే ఇకాస్పెక్టర్ గారు.

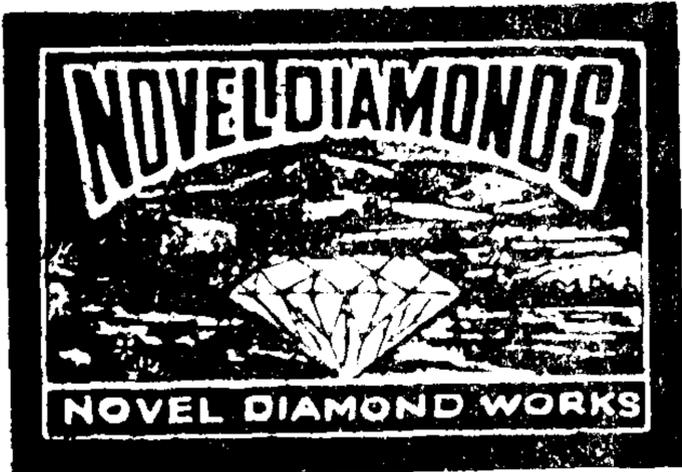
షాక్ తిన్నట్టయింది మనోహర్ పరిస్థితి.

ఎదురుగా పోలీసులు. కిరణ్ ఒకరోజు నా నాయకుడు అదే నా రాజకీయనాయకుడు చెప్పిన పని చెయ్యలేదు. నువ్వు వద్దన్నావని పాతకక్ష ఆధారంగా ఇప్పుడు వాడు వాడికి దొరికిన ఆవారాన్ని సద్వినియోగం చేసుకుంటున్నాడు. వస్తాను బ్రదర్. జీవ్ ఎక్కాడు మనోహర్. జీవ్ వెనుక నెక్కుతున్న కిరణ్ మనస్సులో సంపూర్ణ. ఏపాపం ఎరుగని ఉషని కాపాడడమా?

మనోహర్ ని కాపాడడమా!

ఉష కాంతిరేఖలా స్థిరనిశ్చయంతో జీవ్ లోంచి ముందుకు చూస్తోంది.

ఎమ్. ఎస్. సి. సర్టిఫికేట్ తీసుకొని మనోహర్ ఆలోచనలతో స్వగ్రామం బయలుదేరాడు కిరణ్. రాజకీయ హత్యలకు గూండా యజమానికి మారుపేరు ఆవూరు. ఎప్పుడూ పోటీ ఆ ఊర్లో వున్న ఇద్దరు మానవ ధన

నో వెల్ వజ్రములు

నగలను అలంకరించుటకు,
విశిష్టతకు ప్రసిద్ధి చెందినది.

అన్నివిధములైన కలర్ కమలములూ
మా వద్ద దొరుకును.

మా వజ్రములకు గ్యారంటీ ఇవ్వబడును.

: వివరములకు :

Phone No. 2 7 4 6 8

Novel Diamond Works

2-C, Chinna Sowrastra St.

TIRUCHIRAPALLI - 620 008

సురేష్ ప్రొడక్షన్స్ వారి "జుంగల బలం" చిత్రంలో శోభన్ బాబు - రాధిక

మదాండుల మధ్య కేంద్రీకృతమవుతుంది. రాజకీయాది కోసం చెయ్యని మొరం ఉండదక్కడ. కాని, యీ సారి రాజకీయ చైతన్యం కలిగిన యువజన సంఘం అక్కడ వెలసింది. ఊరి పెద్దమనుషులుగా బ్రతుకుతూ ప్రజలను గూర్చి ఉపన్యాసాలిచ్చే వారి అధికారం కొనసాగడానికి ఆటంకం ఏర్పడడంతో ఊరి పెద్దమనుషుల వైరం అంతమయ్యింది. ఐక్యత క్రొత్తగా చిగురు తొడిగింది. యువజన సంఘం నాయకుడు రంజన్ అంతం కావాలి. అప్పటికి కాని వారికి స్వాంతన చిక్కడు.

* * *

చిమ్మచీకటి... గుడ్ల గూబల ఆరుపులు, నక్కల వూళలు వినిపిస్తున్నాయి. కిరణ్ ఎక్కిన నైట్ బస్ తెండు గంటల లేటు. ఐస్సు దిగిన తర్వాత ఊళ్ళోకి కనీసం మూడు మైళ్లు నడవాలి. సమయం రెండు గంటలు కావస్తోంది. సర్టిఫికేట్స్ పైలును పట్టుకొని వడివడిగా ఊరివైగా అడుగులేస్తున్నాడు. దాదాపు తాటితోపు ప్రాంతానికి చేరుకున్నాడు. ఐక్కడే పూర్వంలో హత్య చెయ్యబడ్డ ఇద్దరు దెయ్యాలై

తిరుగుతున్నారని ప్రతీతి. దెయ్యాలున్నాయంటే నమ్మని కిరణ్ చిన్నగా నవ్వుకున్నాడు. తాటితోపు చిమ్మచీకటిలోటి దెయ్యాల తోపులా వుంది. దగ్గర్లో అడుగుల చప్పుడు ... తలత్రిప్పి చూశాడు కిరణ్. ఎవ్వరూ లేరు. ముందూ వెనుక ప్రక్కలా చూశాడు. ఊహ... ఎవ్వరూ కన్పించలేదు. ఉష మనస్సులో మెదిలింది కిరణ్ కు. ఎంత ఆత్మనైర్యం ఆ ఆమ్మాయికి. సమాజద్రోహికి భార్యను కాలేనని ధైర్యంగా అతి క్లిష్టమైన పరిస్థితిని కూడా ఎదుర్కొంటున్న ఉష అంటే అనుకోకుండా గౌరవం పెరిగిపోతుంది. కిరణ్ మనస్సులో ఆలోచనల అంతర్వాహిని తెగిపోయింది. 'అమ్మా...' అన్న దిక్కులు ప్రతిధ్వనించే కేకతో.

'రంజన్.... అవును రంజన్ గొంతు అది! పదవ తరగతి దాకా తనతో కలిసి చదివిన రంజన్.... రంజన్!' పెద్దగా కేక పెట్టి తోపుకడ్డంగా ఆ కేక విన్పించిన దిక్కుగా పరిగెత్తాడు కిరణ్.

ఎల్లప్పుడూ.....

టి. ఎన్. హెచ్. వారి

* సైనిక్స్ * ఆర్. ఓ.

కలర్ బనిస్ట్రే

ఉపయోగించండి.

ఆంధ్రా మరియు ఒరిస్సా ఏజెంట్లు:—

దుర్గా ఏజెన్సీస్, పి. బి. నెం. 84, విశాఖపట్నం - 4.

ఎవరిదో ఆరుపు వినిపించడంతో మనుషులు పారి పోతున్న చప్పుడు. కాళ్ళ క్రింద ఎండిపోయిన ఆకుల గల-గల. తాటితోపు మధ్యలో రంజన్ పడిపోయి ఉన్నాడు. కిరణ్ కళ్ళు కోసంతో ఎరుపెక్కాయి. రంజన్: ఎవరు చంపారు నిన్ను? కోపంతో వళ్ళు పట-పట కొరికాడు కిరణ్. గుండెల్లోంచి కత్తి తీయమన్నట్టు సరజ్జ చేశాడు రంజన్. ఏ పరిస్థితిని గమనించని కిరణ్ రంజన్ గుండె ల్లోంచి కత్తి తీశాడు. ఎట్టటి రక్తంలో తడిసిన కత్తి.... పిచ్చి ఆవేశంతో కత్తినక్కడే పదిలేసి తన చిన్ననాటి స్నేహితుడు రంజన్ను భుజాన వేసుకొని ఊర్లోకి పరిగెత్తాడు కిరణ్: కాని రంజన్ ప్రాణాలు తాటిత్రోపులోనే ఆనంత వాయువుల్లో కలిసి పోయాయి.

ఉదయభానుడు ఉజ్వలంగా ప్రకాశిస్తున్నాడు. లేత భానుడి కిరణాలతో కిరణ్ గుండెమంట కూడా చెలరేగింది. పోలీస్ డిపార్టుమెంటు సాదించిన సాక్ష్యాధారాల ప్రకారం. కిరణ్ రంజన్ను హత్య చేశాడు. రంజన్ను చంపిన కత్తిపై కిరణ్ వ్రేలి ముద్రలు. అన్నింటిని మించి ఊరి పెద్దమనుషుల బలాలు, కిరణ్ శక్తి సామర్థ్యాలు, తెలివి తేటలు వీతి-నిజాయితీ సమాంతర రేఖలుగా నిలిచాయి. ధన బలం, అధికార బలం అధర్మానికి పట్టాభిషేకం చేశాయి. రంజన్ చెప్పింది, స్నేహితుడి కోసం కత్తి తీశాడు తను. ఊరు ఊతంతా తెలుసు - ఈ హత్య ఊరి పెద్దమనుషులే చేయించారని. కాని నొరెత్తాలంటే భయం. రేపు తమకే అది జరిగితే - ఇంకెవ్వరూ సహాయం రాక పోతే అనుమానం.

తరతరాలుగా మనలో నరనరాన జీర్ణించుకొని పోయిన ఉదాసీన రాజకీయ ప్రవర్తన మనల్ని బ్రటిషు వారిముందు బానిసల్ని చేసింది. రాబర్ట్ కెప్ చెప్పినట్టు మేం సిరాజు దీలాను పట్టుకొని వస్తున్నప్పుడు ప్రజలంతా చూస్తూ ఊరు కున్నారే కాని, మరేం చెయ్యలేదు. వారందరూ తలా ఒక రోకలికర్ర పట్టుకొన్నా మేం బ్రతికి బయట పడే వాళ్ళం కాము. అని. విదేశీయులన్నప్పటి దాస్యవానికి ఈనాటి ప్రజల భావాలలో పెద్ద మార్పు కనిపిస్తుందా? ఆక్రోశిస్తోంది కిరణ్ హృదయం.

కేవలం ఇది నా బిడ్డ ప్రాణసమస్య కాదు. మనజాతిలో మనల్ని మనం వంచించుకుంటున్నాం. మన ఐక్యతను మనమే కాలరాస్తున్నాం. నా బిడ్డ ప్రాణాలను రక్షించే నాదుడే లేదా? ఆవేదనతో మూగ వోయిందా పితృ హృదయం!

రాత్రి నాలు గంటలయింది. తెలవారబోతుంది ఇంకొక గంటలో. మనోహర్ చిద్విలాసంగా నిద్ర పోతున్నాడు. చచ్చిపోబోతున్నా నన్న దిగులు ఆ మొహంలో కన్పించడం లేదు. కోర్టు, సాక్ష్యాధారాలు లేకపోవడం, కేవలం సాక్ష్యంపై ఆధారపడి తీర్పు రావడం - ప్రపంచ న్యాయ వ్యవస్థ మొత్తంలోని లోపాన్ని వేలెత్తి చూపుతోంది. మనోహర్ కు ఉష కేసులో ఇతర హత్యాకేసులతో సంబంధ ముందని రుజువైవందున ఉరిశిక్ష విధించబడింది.... కిరణ్: తన పేరు ప్రపంచానికి వెలుగు నివ్వాలని నాన్న పెట్టాడా పేరు తనకి. కాని, ప్రాణమిత్రుడు రంజన్ను చంపానని తనకు ఉరిశిక్ష పడబోతుంది. ఎక్కడుండీ ధర్మం? ఇది న్యాయస్థానాల లోపమా? లేక తన లోపమా? లేక ప్రజలలో లోపమా? గవర్నరు బంగ్లా చుట్టూ గార్డింగ్ ఉంటుంది. లోపలికెళ్ళి ఆయన్నెలా కలుసుకోవడం? ఇన్నాళ్ళు తిరిగాడు-తిరిగాడు మంత్రుల చుట్టూ. మంత్రుల దగ్గరికి ఓ రెకమెండేషన్ కోసం. రెకమెండేషన్ తో ఉద్యోగం సంపాదించుకొనని. తెగేసి చెప్పిన కొడుకు రక్షణ కోసం. కిరణ్ తండ్రి మనస్సులో సముద్ర మోష. ఈ చివరి క్షణాల్లో ఏం చెప్పి ప్రయోజనమేమిటి? ఏం చేస్తే తన కిరణ్ తనకి దక్కుతాడు. కాలుగాలిని పిల్లలా తిరగరడం మినహా గవర్నర్ నివాస భవనంలో అడుగు పెట్ట లేక పోతున్నాడు. తెల్లవారితే కిరణ్ లేడు. భానోదయం తనిక చూడలేడు. ఇక చీకచీ తనకి. —సశేషం,